της **Ελπίδας Αλεβίζου**

Το Κέντρο Υπερυψηλής Τάσης της ΔΕΗ (ΚΥΤ) βρίσκεται στα σύνορα Αργυρούπολης-Ηλιούπολης. Στα όρια της περίφραξής του έχει αναπτυχθεί μια ολόκληρη πόλη με σχολεία, παιδικούς σταθμούς, δημοτικές και αθλητικές εγκαταστάσεις. Η ιστορία εγκατάστασής του στη περιοχή αρχίζει με τον ν. 2526 του 1997, όπου χωροθετείται και επιτρέπεται εντός της Α΄ και Β΄ ζώνης προστασίας του Υμηττού η διέλευση γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος. Μέχρι σήμερα έχουν γίνει νόμοι, προεδρικά διατάγματα, διυπουργικές αποφάσεις υπέρ του έργου και από την άλλη δικαστικές αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις περιφερειακών και δημοτικών συμβουλίων κατά του έργου. Επί της ουσίας το κράτος μας λέει (και επειδή έχει συνέχεια, πιθανόν να συνεχίσει να μας το λέει) «συνταγματικά έχετε το δίκιο με το μέρος σας όμως, τι να κάνουμε, η ανάπτυξη μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και κατά συνέπεια τα κέρδη που θα φέρει είναι πάνω από το Σύνταγμα, την υγεία σας και το περιβάλλον».

Σήμερα οι εγκαταστάσεις του ΚΥΤ Αργυρούπολης-Ηλιούπολης είναι παράνομες και αυθαίρετες διότι δεν έχουν νόμιμη αδειοδότηση και δεν υπάρχουν εγκεκριμένοι περιβαλλοντικοί όροι. Ωστόσο η θυγατρική της ΔΕΗ, ο Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας ΑΕ (ΑΔΜΗΕ), με τη νέα μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων που έχει καταθέσει στην αρμόδια διεύθυνση περιβαλλοντικής αδειοδότησης του υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΑΠΕΝ), έχει στόχο να παρακάμψει τις δικαστικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που ακυρώνουν την ύπαρξή του, προτείνοντας τη «λύση» υπέργειου ΚΥΤ κλειστού τύπου μέσα σε δυο τεράστια κτηριακά συγκροτήματα 1.800 και 2.500 τ.μ.

Το δυναμικό κίνημα ενάντια στο ΚΥΤ ξεκίνησε την άνοιξη του 2002 μαζί με τις εργασίες κατασκευής του, που φυσικά διακόπηκαν από την αποφασιστικότητα του κινήματος. Στη συνέχεια, με περιφρουρήσεις, συγκεντρώσεις, διαμαρτυρίας και μαζικές πορείες κατάφερε να γίνει ένα υπερτοπικό περιβαλλοντικό γεγονός στην Αττική. Το Μάιο του 2003 όμως η καταστολή των ΜΑΤ έκαμψε την αντίσταση των αγώνων και ταυτόχρονα οι μάχες

στράφηκαν προς τις δικαστικές αίθουσες. Οι δύο αυτές τακτικές αγώνα του δρόμου και των δικαστικών αιθουσών, αν και δεν είναι ισάξιες, καθώς οποιαδήποτε θεσμική νομιμοποίηση προκύπτει από τους κοινωνικούς αγώνες, τουλάχιστον θα πρέπει να συμβαδίζουν και να αλληλοπροωθούνται. Το θετικό αποτέλεσμα του κινήματος εκείνης της περιόδου είναι ότι δεν κατασκευάστηκε η πλευρά των 400/150 KV.

Ως δικαίωση του αγώνα ήρθε η απόφαση του εφετείου το 2013, κρύβοντας ωστόσο ένα μελανό σημείο. Η απόφαση σημείωνε: «…η κατασκευή του έργου (ΚΥΤ) έχει θέσει σε κίνδυνο και θα θέσει και στο μέλλον την υγεία των εναγόντων (κατοίκων), λόγω της εκπομπής ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας στην κατοικημένη περιοχή». Η ΔΕΗ έδωσε ως χρηματική αποζημίωση το ποσόν των 10.000 ευρώ στον κάθε ένα από τους 69 προσφεύγοντες. Οι αποζημιώσεις όμως δεν αποκαθιστούν την υγεία και το κυριότερο είναι ότι με το χρήμα διεμβολίζεται η αμοιβαία εμπιστοσύνη και η συντροφικότητα, βασικά υλικά για το χτίσιμο ενός ανυποχώρητου και ασυμβίβαστου κινήματος. Το μεγάλο όμως θέμα των αποζημιώσεων είναι ότι το ποσόν που επέστρεψε στο κίνημα που τις δημιούργησε ήταν της τάξης των 2.500 ευρώ, από 690.000 που ήταν στο σύνολο τους.

Η νέα μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων κινητοποίησε τους κατοίκους και συγκρότησαν τη Συσπείρωση Πολιτών ενάντια στο ΚΥΤ. Το υπόμνημα που κατέθεσαν στα δημοτικά συμβούλια του Δήμου Αργυρούπολης και Ελληνικού καθώς και στο περιφερειακό συμβούλιο είχε σαν αποτέλεσμα αρνητικές γνωμοδοτήσεις των συγκεκριμένων θεσμών. Ωστόσο οι γνωμοδοτήσεις, αν δεν μετουσιώνονται σε έμπρακτη αλληλεγγύη και δεν προωθούν το κίνημα στερούνται νοήματος ή μάλλον είναι πολύ καλά επικοινωνιακά εργαλεία για τους θεσμούς. Χωρίς περαιτέρω σχόλια θέλω να φέρω στη μνήμη μας, αντιπαραθέτοντας τις «γνωμοδοτήσεις» με τη στάση του Χρήστου Κορτζίδη σαν δήμαρχου.

Στη συνάντηση που είχε η Συσπείρωση πολιτών με τον Απόστολο Αλεξόπουλο, γενικό γραμματέα ενέργειας, παρουσία του νέου προέδρου ΑΔΜΗΕ Μανώλη Κορωνιωτάκη ειπώθηκε ότι δεν πρόκειται να υπογραφεί απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων στο προσεχές μέλλον. Το αυθαίρετο όμως και παράνομο ΚΥΤ παραμένει και ο ΑΔΜΗΕ δεν υλοποιεί τις αποφάσεις του ΣτΕ.

Τέλος πιστεύω ότι αξίζει να αναφερθεί η απόφαση που πήρε η συνέλευση της Συσπείρωσης την Κυριακή 24/5/2015: «Θεωρούμε ότι οποιοσδήποτε νέος σχεδιασμός, σύμφωνα με τα λεγόμενα της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΠΕΝ και του ΑΔΜΗΕ, πρέπει να θεωρεί δεδομένη την ακύρωση του έργου και τη μεταφορά των υφιστάμενων εγκαταστάσεων. Και σαν δείγμα έμπρακτης δέσμευσης, θα μπορούσε ο ΑΔΜΗΕ να αποδώσει αμέσως την έκταση των 90 στρ.,

στην οποία επρόκειτο να κατασκευαστεί η πλευρά των 400 KV του ΚΥΤ».

Πηγή: ΠΡΙΝ